

Дон Карлосъ

29.

Невъреки слухъ! — Но ти нам ще ли дадеш
подслонъ презъ таа нощъ!

Дон Руй Гомезъ

(поклаива се дозвучи)

За мене, господарю,

Голъма черъ е туй! По-скоро пригответе
за краля, моятъ гостъ, каквото търбова — всички!

(Прислужниците влизатъ отъ съдържани-
ци. Херцогътъ ги нарежда въ две редици до
братата на дъното. Дона Соль се при-
стига бавно до Херцогъ. Кралятъ се-
да и двамата.)

Дона Соль ниско на Херцогъ.

Вий подъ прозореца изпитската три пати,
азъ утре, въ полунощъ, ще така.

Херцогъ, ниско.

Утре.

Дон Карлосъ, на страна.

Утре.

(Високо на Дона Соль, къмъ която при-
стига отъ изискана утливостъ.)

О, позволете ми рѣка да ви предложа!
(Отвеща я до братата. Тя излизъ)